
Prof. MUDr. Martin Matějovič, CSc.

Na anketní otázky odpovídá Prof. MUDr. Martin Matějovič, CSc.

Mohl byste nám prozradit, jaké povolání jste si představoval, že budete vykonávat, když jste chodil do základní školy a co nakonec rozhodlo o vaší volbě?

Představy byly velmi pestré a velmi proměnlivé. Dlouho byla hlavním favoritem veterinární medicína a důvodem byla láska k jezdeckví a koním všeobecně. Varování otce–lékaře a zkušenosti veterináře s tehdejšími praktikami („místo léčit koně půjdeš léčit třeba včely a to tam, kam ti určí“) nakonec zvítězily.

Vybavíte si okamžik, kdy Vám vědecká činnost přinesla největší radost?

Drobných radostných okamžiků byla a stále je celá řada. Z těch významnějších to bylo udělení Young Investigator Award Evropské společnosti pro intenzivní medicínu za projekt věnující se patofyziologii a léčbě septického šoku. Bylo to průlomové a odrazové období pro naše pracoviště, prvně, kdy podobné ocenění putovalo do země tzv. bývalého východního bloku. Vědecká činnost mi však přinesla i další neméně cenné hodnoty – poznal jsem mnoho velmi chytrých, vzdělaných a obdivuhodných osobností a získal mezi nimi osobní přátele.

Za posledních dvacet let se věda hodně změnila. Jaký vývoj předpokládáte ve Vašem oboru v následující deseti letech?

Omezím se na intenzivní medicínu, která je integrální a nedílnou součástí vnitřního lékařství a bez níž by naprostá většina interních podoborů nemohla fungovat. Lze očekávat další technologický pokrok, umožňující dokonalé neinvazivní molekulární monitorování pacientů v kritickém stavu a personalizovanou medicínu. Nanotechnologie umožní vývoj nových biokompatibilních materiálů, vč. implantabilních intrakorporálních metod k náhradě funkce orgánů a vývoj bioatreficiálních orgánů. V blízké budoucnosti bude jistě větší pozornost věnována i opatřením směřujícím k podpoře reparace akutně poškozených orgánů a tkání. S pokrokem v medicíně obecně však budou přicházet i nové problémy. Je nutné připravit se na velmi citlivé problémy etiky umírání a konce života, protože jednotky intenzivní péče nejsou jen místem k záchraně života, ale i místem, kde mnoho lidí umírá.

Ve svém projevu u příležitosti jmenování profesorů v říjnu 2008 ministr školství zmínil: „Akademický svět bývá někdy stereotypně vnímán jako centrum potenciálního odporu vůči stávajícímu společenskému uspořádání“. Jaké kroky byste doporučil budoucímu ministrovi školství?

Doporučuji mu dopslechnout si celý projev bývalého ministra a převtélit jeho závěrečná slova do skutků, tj. otevřenou diskusi s akademickou obcí o reformě terciárního vzdělávání, respektování a posilování jedinečné úlohy univerzit ve vzdělávání a výzkumu. Přeji mu schopnost etablovat stabilní, výkonnou, odborně zdatnou a naslouchající administrativu.